

Uforsvarligt

På helt eget initiativ skal vi hermed søge en ny kommunikationschef til Forsvarskommandoen i stedet for den afgåede Lars Sønderkov, tillige med en ny presserådgiver til forsvarsminister Søren Gade i stedet for den – desværre ikke afgåede – Jakob Winther.

Begge har i forløbet omkring Jægerdagbogen demonstreret en så eklatant mangel på indsigt i, hvordan pressen fungerer, og offentligheden tænker, at det er til fare for rigets omdømme i almindelighed og for de danske soldater i Afghanistan og Irak i særdeleshed. En erkendelse, som ikke synes at have bredt sig til Forsvarets øverste ledelse, hvorfor *Navigator* selv må tage affære.

Lad os derfor nævne tre grundregler i pensum for spindoktorer, som eventuelle ansøgere *skal* kende. For det første: Pressen, hvortil vi også henregner forlagene for så vidt som de lever af at sælge historier, er interesseret i at afsløre hemmeligheder. Forsvaret er derimod, når det drejer sig om hemmelige operationer, udført af specialstyrker, interesseret i at beholde hemmelighederne for sig selv. Så hvad sker der mon, hvis Forsvaret henvender sig til et forlag og beder det om at lade være

med at trykke en bog, fordi den rummer militære hemmeligheder? Jo, der sker reelt det, at man spørger forlaget, om det har lyst til at tjene en million ekstra på at lade være med at efterkomme Forsvarets ønsker, men i stedet bruge Forsvarets henvendelse som markedsføring. Det er vanskeligt at forestille sig bedre reklame. De potentielle købere får Forsvarets ord for, at bogen om hemmelige operationer i Afghanistan rummer dybt fortrolige oplysninger. Resultatet kender vi: Bogen er i dag distribueret i tre oplag fra forlagets side og desuden bragt som særtillæg i *Politiken*. Den er altså udkommet i hen ved 200.000 eksemplarer. En bog betegnes normalt som en salgssucces i Danmark, hvis den sælges i 5000 eksemplarer, hvilket også var det planlagte førsteoplæg.

Det er helt uforståeligt, at Sønderkov og Winther ikke har formået at få Forsvarets top til at indse et så indlysende vilkår i et mediesamfund.

Man kan selvfølgelig spørge, om Forsvaret havde andre muligheder på dette sene tidspunkt, hvis det mente, at bogen udgjorde en sikkerhedsrisiko. Svaret er ja. Der var én anden mulighed: At henvende sig

direkte til forfatteren og bede ham trække den. Muligvis forgæves, men i det konkrete tilfælde forsøget værd: Forsvaret kunne have tilbudt at holde ham skadesløs ved kontraktbrud med forlaget. Rathsack havde måske sagt ja: Han er stadig ansat i Forsvaret, og hans bog er en panegyrisk skildring af jægersoldaternes indsats. Hvis han alligevel afsløgte, var det en tabt sag. Han havde dog næppe orienteret forlaget om henvendelsen, hvis Forsvaret havde bedt ham lade være.

Den anden regel i pensum for spindoktorer er, at ministeren ikke selv bestemmer, hvornår tilliden til ham er genoprettet i befolkningen. Derfor burde enhver spindoktor for længst have fået ministeren til at kræve en uvildig undersøgelse af hele forløbet omkring Jægerdagbogen; det kan ikke 'klares' af Forsvarets auditører. Vi taler trods alt om, at Forsvaret har oversat og distribueret en bog, som man hævder kan koste danske soldater livet, til arabiske

terrorister – for at vinde over *Politiken*. Og det er alvorligere, end at Forsvaret har forsøgt at manipulere pressen. Det er en diktaturstat værdigt, at dem, der har ansvaret for soldaternes sikkerhed, undergraver den og er villige til at ofre soldaternes liv for ikke selv at miste anseelse. Og nej, det er ikke noget argument, at det var en volapyk-oversættelse. Er der måske nogen, som tror på, at de skyldige ikke – om muligt – ville have lagt en perfekt oversættelse ud? Selvfølgelig ville de det. Men rigtige oversættelser tager tid, og de skyldige vovede næppe at indvie arabiske tolke.

Endelig er der den tredje grundregel i pensum for spindoktorer. Det er den allervigtigste: Kend din Clausewitz. Man må aldrig bytte om på begreberne og tro, at det er politik, der er en fortsættelse af krig med andre midler.

Navigator